

HERRAT PORVARIT „OMAA TYÖHÖN PERUSTUVASTA“ MAANVILJELYKSESTÄ

Herra professori Kossinski teki Kieivissä pidetyssä maataloudenharjoittajain edustajakokouksessa, koko Venäjää edustaneiden 1.000 tilanherran edessä, ensimmäisen alustuksen, jossa hän todisteli „omaan työhön perustuvan talouden“ voittaneen maanviljelyksessä.

„Omaan työhön perustuvaa“ taloutta koskeva kysymys on tärkeimpiä kysymyksiä maanviljelyksessä vallitsevien kapitalististen suhteiden selvittämiseksi. Sitä paitsi Venäjällä on olemassa porvarillinen narodnikkien (siinä luvussa „vasemmisto“-narodnikkien) puolue, joka koettaa saada työläiset uskomaan, että se on sosialistinen, pitäen eniten ääntä juuri „omaan työhön perustuvan“ talouden puolesta. Sen tähden jokaisen tietoisien työläisen onkin aivan välttämättä päästävä selville siitä, mikä tämä „omaan työhön perustuva“ talous oikein on.

Esittämättä kerrassaan mitään tilastoja porvarillinen professori hra Kossinski vakuutteli, että talonpoikaistaloudet kasvavat, mutta palkkatyötä riistävät suurtaloudet rappeutuvat ja tuhoutuvat. Samalla hra professori

„jakoi talonpoikaistaloudet kolmeen lajiin: 1) palstatilat (kääpiö-taloudet) — talonpoika tekee tällöin työtä jossain tehtaassa, ja kotona, maalla, hänellä on vain töllin alus ja kasvitarhapalsta, jonka viljelyksellä hän täydentää hieman tulojaan; 2) kulutustaloudet — talonpojalla on huomattavampi maapalsta, mutta sen viljely ei riitä tyydyttämään perheen kaikkia tarpeita; osa perheen jäsenistä tekee tällöin työtä jossain sivussa; 3) omaan työhön perustuvat taloudet, jotka edustavat täydellistä talonpoikaistaloutta, jossa koko perhe tekee työtä.

Agraarisuhteiden evoluutio (kehitys) johtaa kulutustalouksien häviämiseen, siihen, että omaan työhön perustuvat taloudet ja palstatilat tunkevat niitä syrjään. Tulevaisuus kuuluu pääasiallisesti omaan työhön perustuville talouksille. Niiden tilusten keskikoko on Venäjän oloissa noin 50 desjatiinaa. Omaan työhön perustuvien talouksien voittokulun seuraamuksena ei kuitenkaan ole maaseudun proletarisoituminen” („Kijevskaja Mysl” № 242).

Siinä näette porvarillisen „omaan työhön perustuvan” maanviljelyksen teorian perusteet, teorian, jonka narodnikit ovat ottaneet omakseen. Jokainen työläinen, joka vähänkään tuntee poliittista taloustiedettä, näkee heti, että herrat porvarit nimittävät palstatiloiksi eli kääpiötalouksiksi *proletaarisia*, batrakkien talouksia, *palkkatyöläisten* „talouksia”.

„Kulutus”-talouksiksi he nähtävästi nimittävät talonpoikaisia pientalouksia, jotka harjoittavat enimmäkseen luontoistaloutta (sellaisia, jotka hankkivat itselleen ravinnon) eivätkä vaihtotaloutta, kaupallista taloutta. Tunnustaessaan sen, että näitä talouksia tungetaan syrjään, tuo vähätietoinen porvarillinen professorimme tunnustaa siten kapitalismin voittaneen, vaihdon kasvavan ja pientalouden joutuvan syrjäytetyksi. *Minkälaiset* taloudet sitä syrjäyttävät? Ensiksikin proletariset. Ja sitä nimitetäänkin proletarisoitumiseksi, hra vähätietoinen professori! Ja toiseksi, „omaan työhön perustuvat” taloudet — sellaiset, joiden keskikoko on noin 50 desjatiinaa.

Minun on enää vain todistettava vähätietoiselle professorille ja hänen eserräläisille (narodnikkilaisille) oppilailleen, että juuri nämä „omaan työhön perustuvat” taloudet ovatkin *pikkuporvarillisia*, *kapitalistisia* talouksia.

Mikä on kapitalismin tärkein tunnusmerkki? — Palkkatyön käyttö. Professoriemme ja eserriemme olisi jo aika oppia tietämään tämä totuus.

Entä mitä eurooppalaiset, tieteelliset tilastot sanovat meille palkkatyön käytöstä talonpoikaistaloudessa? Ne sanovat, että paitsi 50 desjatiinan talouksia eivät edes nekään taloudet, joilla on *yli 10 hehtaaria* (hehtaari = noin desjatiina), tule *suurimmalta osalta* toimeen ilman palkkatyötä!

Saksa. Viimeksi suoritettu, vuoden 1907 luettelointi. 10—20 hehtaarin talouksia 412.741. Niissä palkkatyöläisiä 711.867. Vieläpä 5—10 hehtaarin talouksien ryhmässäkin on 652.798 taloudessa 487.704 palkkatyöläistä. Toisin sanoen: yksinpä tässäkin ryhmässä palkkatyöläisten lukumäärä on

suurempi kuin puolet talouksien lukumäärästä. Ja jokainen tietää, että useimmiten pientalonpojilla on korkeintaan yksi palkkatyöläinen.

Itävalta. Viimeksi suoritettu, vuoden 1902 luettelointi. 10—20 hehtaarin talouksia 242.293. *Enemmistö* niistä — 142.272 taloutta, s.o. melkein $\frac{3}{5}$, on sellaisia, joissa pidetään palkkatyöläisiä. Lisäämme vielä, että Itävalta on kapitalismin kehityksen kannalta paljon takapajuisempi maa kuin Saksa. Koko Itävallan maanviljelyksessä palkkatyöläisten prosenttisuhde on *puolta* pienempi (14%) kuin Saksan maanviljelyksessä (30%).

Sveitsi. Viimeksi suoritettu, vuoden 1905 luettelointi. 10—15 hehtaarin talouksia 19.641. Niistä 11.148, s.o. *enemmistö*, on sellaisia, joissa pidetään palkkatyöläisiä. 5—10 hehtaarin talouksista käyttää Sveitsissä palkkatyöläisiä noin 36% ja Itävallassa 33%.

Tämän perusteella voimme päätellä, kuinka äärettömän sivistymätön tai äärimmäisen vilpillinen on tuo porvarillinen professori, jonka jäljessä narodnikit laahustavat ja joka *kieltää* maaseudun proletarisoitumisen *tunnustamalla*, että „kulutus”-talouksia tunkevat syrjään ensinnäkin proletaarit ja toiseksi „omaan työhön perustuvat” taloudet, joiksi hän näitä imeliä sanoja käyttäen nimittää talouksia, joissa on palkkatyöläisiä!

Kaikki, jotka ylistävät „omaan työhön perustuvan” maanviljelyksen menestyksiä kapitalismin oloissa (muun muassa meidän vasemmistonarodnikkimmekin), ovat itse asiassa työläisiä pettäviä porvareita. Petosta on ensinnäkin porvariston kaunistelu. Palkkatyön riistäjää nimitetään „omaan työhön perustuvan” talouden isännäksi! Petosta on toiseksi se, että hämätään juopa, mikä on proletaaristen talouksien äärettömän määrän ja mitättömän pienenä vähemmistönä olevien kapitalististen talouksien välillä.

Porvariston edut vaativat kapitalismin kaunistelemista ja luokkajuovan hämäämistä. Proletariaatin edut vaativat palkkatyön riiston sekä kapitalismin paljastamista, ne vaativat, että on avattava joukkojen silmät näkemään luokkajuovan syvyys.

Seuraavassa lyhyet tiedot luokkajuovan syvyydestä Saksan maanviljelyksessä, vuoden 1907 luetteloinnin mukaan. Kaikkiaan on talouksia 5,7 miljoonaa. Niistä on

3,4 miljoonaa proletaarisia talouksia (joilla on alle 2 hehtaarin maata). Valtaosa näistä „isännistä” on maatilkun omistavia *palkkatyöläisiä*.

Näitä seuraavat pientaloudet (2—5 hehtaaria maata; niitä on 1,0 miljoonaa taloutta). Nämä ovat kaikkein köyhimpiä talonpoikia. Vähemmän kuin puolet niistä (495.000) on itsenäisiä maanviljelijöitä, jotka *eivät* harjoita mitään lisäammattia. Enemmistön on harjoitettava lisäammatteja, s.o. myytävä työvoimaansa. Näiden talonpoikien on kaikkein helpointa liittyä proletariaattiin.

Yhdistämme nämä yhteen *1:seksi ryhmäksi*: proletaariset ja pientalonpoikien taloudet.

2:nen ryhmä: keskitalonpoikain taloudet (5—10 hehtaaria). Melko monet niistä riistävät palkkatyöläisiä, kuten näimme. Keskitalonpoika on proletariaatin ja porvariston välillä häilyvä pikkuporvari.

3:s ryhmä käsittää muut, s.o. kapitalistit (20 ha tai enemmän maata) ja suurtalonpojat (10—20 hehtaaria). Näimme jo, että *suurin osa* suurtalonpojista riistää palkkatyöläisiä.

Joten siis 1. ryhmä: proletaariset ja pientalonpoikain taloudet; 2. ryhmä: keskitalonpoikain taloudet; 3. ryhmä: suurtalonpoikain ja puhtaasti kapitalistiset taloudet. Katso-kaamme nyt, minkä verran näillä ryhmillä on maata ja karjaa:

Ryhmät	Talouksien lukumäärä (milj.)	Työntekijöitä	Niillä on (miljoonissa)		
			Maata (hehtaareja)	Karjaa (isona karjana lasketuna)	Koneita
1:nen.....	4,4	7,3	5,0	7,0	0,2
2:nen.....	0,6	2,5	4,6	5,1	0,4
3:s	0,7	5,4	22,2	17,3	1,2
<i>Kaikkiaan</i>	<i>5,7</i>	<i>15,2</i>	<i>31,8</i>	<i>29,4</i>	<i>1,8</i>

Sellainen on nykyaikaista maanviljelystä esittävä kuva, joka ei ole professorien piirtämä eikä narodnikkilainen, mutta sen sijaan todellinen. *Suurin* osa maasta, karjasta ja koneista on mitättömän pienenä vähemmistönä (vähemmän kuin $\frac{1}{8}$ eli 0,7 milj. 5,7 miljoonasta) olevien kapitalistien ja talonpoikaisporvarien hallussa. „Isäntien” *valtavalla joukolla* (4,4 miljoonalla 5,7 miljoonasta) on taloutta kohti vähemmän kuin kaksi työntekijää, vähemmän kuin kaksi desjatiinaa maata, vähemmän kuin kaksi elukkaa. He ovat

kerjäläisasteella. Heidän osuutensa koko maataloustuotannossa on aivan mitätön. Heitä vedetään nenästä lupailemalla, että heillä on mahdollisuus pelastua kapitalismin vallitessa.

Verratkaa työntuottavuutta eri ryhmissä (s.o. kuinka monta työläistä tulee yhtä maadesjatiinaa ja yhtä eläintä kohti), ja te näette, että pientaloudessa haaskataan ja tuh-lataan työtä barbaarimaisesti. Kapitalisteilla sen sijaan on melkein kaikki koneet ja korkea työntuottavuus.

Verratkaa karjan lukumäärää eri ryhmien maan (muun muassa niittyjen, rehunviljelyksessä olevien maa-alojen y.m.) määrään. Te näette pientaloudella olevan nälkäistä karjaa ja pienen huippukerroksen saavuttavan kapitalistista menestystä.

Marxilaiset ajavat joukkojen etuja selittäessään talonpojille: teillä ei ole muuta pelastusta kuin proletaariseen taisteluun yhtyminen. Porvariprofessorit ja narodnikit pettävät joukkoja kaskuilla „omaan työhön perustuvasta” pienmaantiljelyksestä kapitalismin aikana.

„Nash Putj” № 15,
syyskuun 11 pnä 1913
„Pravda Truda” № 4,
syyskuun 14 pnä 1913
Allekirjoitus: V. I I j i n

Julkaistaan „Pravda Truda” lehden
tekstin mukaan